

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I Retsplejeloven er det i § 660, 1ste Stykke, 1ste Punktum, og § 672 bestemt, at Tvistigheder, der opstaar under Behandlingen af et Dødsbo eller et Konkursbo, behandles af Skifteretten efter de for Underretssager foreskrevne Regler. Afgørelser af saadanne Tvistigheder sker, selv om de angaar anmeldte Fordringer og lignende, ifølge Konkurslov af 25. Marts 1872 § 93 og Skiftelov af 30. November 1874 § 39 ved Kendelse. Da Afgørelsen imidlertid træffes af den almindelige Underretsdommer om end i hans Egenskab af Skifteforvalter, og da Sagens Behandling er den samme, som gælder for Underretssager, foreligger der ingen Grund til at opretholde den fra ældre Ret stammende Ordning, at saadanne Skifteretsafgørelser sker ved Kendelse.

En yderligere Grund til ikke at opretholde den hidtidige Ordning fremkommer derved, at det i den mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige den 19. November 1934 afsluttede Konvention om Arv og Dødsboskifte i Artikel 28 er fastsat, at Bestemmelserne om Anerkendelse og Fuldbyrdelse af Domme og Forlig i Konventionen af 16. Marts 1932, jfr. Bekendtgørelse Nr. 177 af 10. Maj 1933, ogsaa skal finde Anvendelse paa Domme og Forlig, der afgør Tvistigheder om Ret til Arv eller Legat, om en efterlevende Ægtefælles Rettigheder og om Ansvar for en Arveladers Gæld, saafremt den afdøde var Statsborger i en af Staterne og var bosat i en af dem.

Forsaavidt saadanne Tvistigheder opstaar under Skiftebehandlingen, skal de som anført efter dansk Ret behandles af

Skifteretten efter de for Underretssager foreskrevne Regler. Skifterettens Afgørelse er som ovenfor nævnt hidtil blevet truffet ved Kendelse, medens lignende Afgørelser altid i Finland og Sverige — og i Norge, forsaavidt Tvisten i Medfør af norsk Skiftelov af 21. Februar 1930 §§ 30 og 31 med Rettens Samtykke behandles i Søgsmåals Former. — bliver truffet ved Dom. Saafremt der ikke foretages Ændringer i den danske Lovgivning, vil der være Fare for, at saadanne Afgørelser af Tvistigheder under Skiftebehandling her i Landet ikke bliver anerkendt i de andre nordiske Lande, medens Afgørelser truffet i disse Lande maa anerkendes i det Omfang, hvori Konventionen hjemler det.

Da der som anført ikke foreligger nogen Grund til Opretholdelsen af den gældende Ordning, hvorefter saadanne Skifteretsafgørelser træffes ved Kendelse, og da det er ønskeligt, at Afgørelser af den ovennævnte Art opnaar en ligelig Anerkendelse de nordiske Stater imellem, fremsættes nærværende Forslag.

Da Reglerne i § 660 og § 672 i den nuværende Affattelse ikke er overskuelige, er de af praktiske Grunde blevet omredigeret. Ved Forslaget bestemmes det, at Bevisførelsen i Tvistigheder, der opstaar under Skiftebehandlingen, foregaar ved Skifteretten, og at Tvistigheder angaaende anmeldte Fordringer eller fremsatte Krav afgøres ved Dom, saa at der altsaa tillægges dem samme Retskraft efter deres Indhold og samme Eksigibilitet som andre Domme. Bortset herfra er Ændringerne udelukkende af redaktionel Art.